

Johann Simonius

**De Caussis, Cur Renunciationes Rectorum In Academiis solemniter quotannis
fiant, Dissertatiuncula Joannis Simonii ...**

Rostochi[i]: Pedanus, 1622

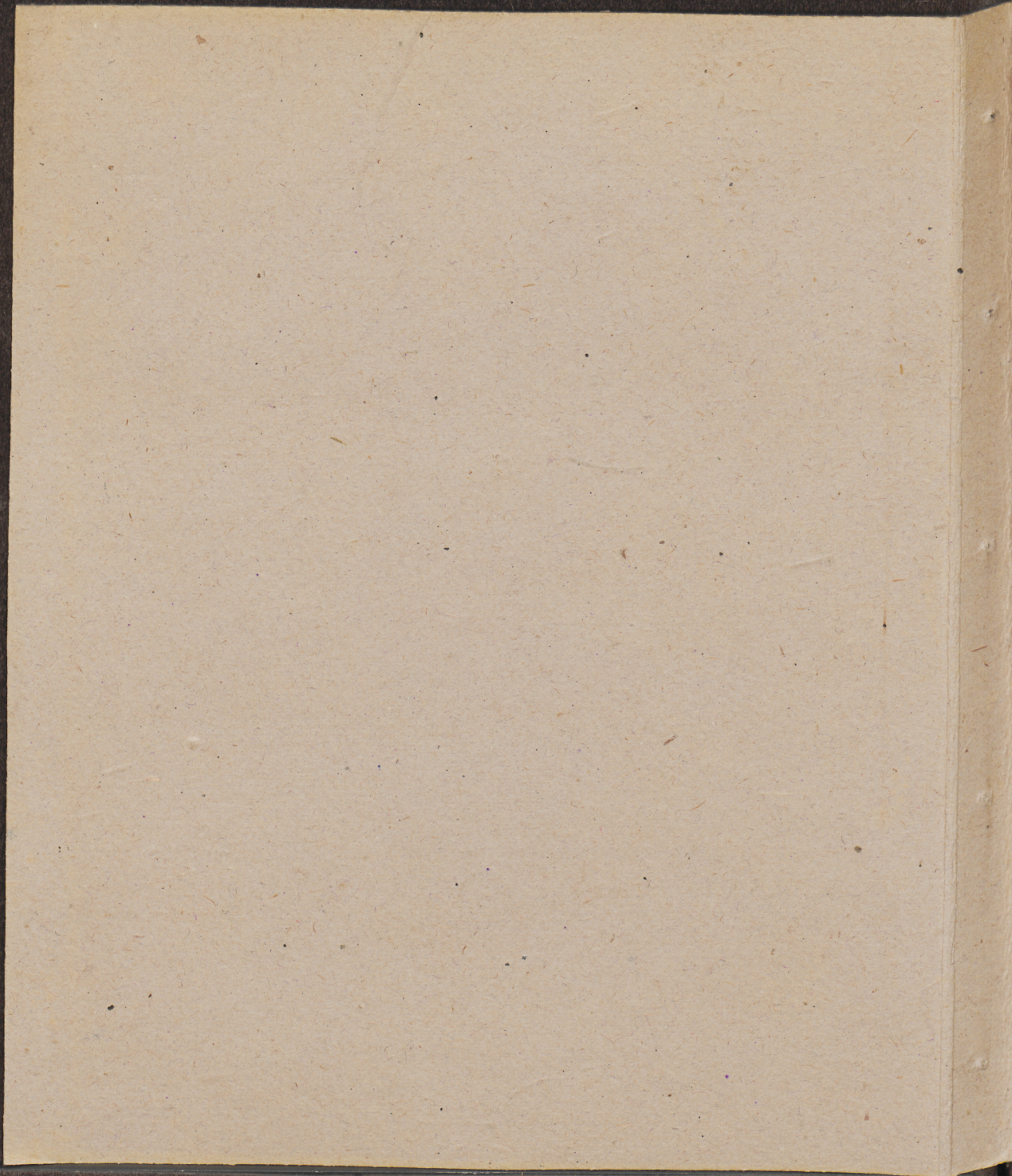
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn729275116>

Druck Freier Zugang

Simonius, Dr.

R. M. phil. 1622

De Causis,
Cur
RENUN-
CIATIONES
RECTORUM IN ACADEMIIS
solemniter quotannis
fiant,

DISSERTATIONICULA
JOANNIS SIMONII,
Rhetorices in alma Academia
Rostochiensis P. P.

ROSTOCHI,
Excudebat JOACHIMUS PEDANUS,
ANNO M. DC. XXII.

phil.

R. u. p. p.

Nobilissimo, Consultissimo, Clarissimo
atq; amplissimo VIRI,
Dn. PASCHASIO von der Lühen/ Equi-
ti Megapolitano, Domino in Teleckow;

E T

Dn. JOANNI COTHMAN Jcto,
Reverendissimo, præcellissimo atq; illu-
strissimo Principi ac Domino Dn. JOAN. ALBERTO,
Coadjutori Episcopæ Razeburgensis, Duci Mega-
politano, à consilijs,

Dominis & Mæcenatibus meis colendis.

S. D.

Nobilissime, Consultissime, Clarissi-
mi, amplissimiq; VIRI, Domini & Mæcenates colen-
di: Venit ad vos præfens hæc mea commentatiuncula:
quæ delineare conatus sum ea, quæ illo præsertim tempore, cum novus Rector
Magistratum Academiæ inivit, revocare sibi in memoriam debeant homines, ut qui-
dam vocat, de Schols. Eam cum primò adumbravissem, nec temporis angustiis
exclusus potuissem expolire: postea dilatavi, ita ut etiam Politias non nihil attrige-
rim. Venit autem ipsa ad V. Nobil. & Exc., non quod ejusmodi sit, unde ad istam ve-
stram insignem in rebus vel excogitandis cognoscendisq; *ὑγιεινάς*, vel agen-
dis promptitudinem accedere aliquid possit: sed alias ob causas. Uterq; enim,
cum ea præclarè teneatis, quæ in Academijs traduntur, quin his faventis, utq; no-
stræ in primis benè sit, ex animo cupiatis; nullum apud me est dubium. Accedit
& hoc: Reverendissimo & Serenissimo nostro estis à latere: adhibemini rerum
gravissimarum deliberationibus: statis in vigilia Senatoria, eaq; principali; ex
qua in totam provinciam oculos intenditis. Quò ut quid per omnes imperij partes
fieret referrent; olim constitutos legimus Trenarchas. Accipite ergò, Nobilissime
& consultissime VIRI, accipite quod ipse offero, specimen aliquod, levidense
licet, eorum, quæ in hac Megapolitana Academia agi toto, quod ajunt, die so-
lent: & accipite, ut verba usitato utar, cum lubentia: id quod oro & rogo. Chri-
stus nos servet: cui soli *ἀλεξικάνω* V. Nobil. & Exc. cum tota Republ. his
conclamatis temporibus, ex animi sententia commendo BB. VV. PP. Rostochij.
25. Julij 1623.

V. Nobil. & Excell. Studiofissimus

JOANNES SIMONIUS.

Um Splendidum quidem, sed ferè
arumnosum, Magnifici RECTORIS
manus Reverendo & Clarissimo Do-
mino EILHARDO LUBINO, S. S.
Theologiæ Doctõri & Professore, col-
lege nostro desideratissimo, ut ejus ille dignitatem
& decus in hac Academia more majorum sustine-
ret, ante semestre esset ex hoc ipso loco, solemnè cum
pompa, demandandum: meminimus, virum opti-
imum, morbo præpeditum, ad id accipiendum vica-
ria clarissimi, experientissimi doctissimiq; viri, Dn.
JOANNIS BACMEISTERI, Philosophiæ & Me-
dicinæ Doctõris, collega, compatriis & amici nostri
honorandi operâ usum esse: ejusq; diei, quo id fa-
ctum, non sine gravi dolore recordamur. Illum
enim hinc ad eas, quas, qui in Christo moriuntur,
incolunt, oras, pro singulari DEI beneplacito, evo-
catum: quam calamitatem huic Academia intra
proximos 50. annos his evenisse, constat: postea ter-
ra mandavimus: succenturiatusq; ipsi fuit idem,
qui paulò antè precariò onus illud in se receperat.
Nunc, sed dissimili tamen, quod ex animo volumus
omnes, quod certò fore confidimus omnes, conditio-

Recitatio

facta est

25. Octo-

bris 1626

ne $\text{\textcircled{S}}$ eventu, hic ipse Magnificus Rector, D.
JOANNES BACMEISTERUS, cum decurso Re-
ctoratus sui, extra ordinem sibi à Patribus Aca-
demia impositi, spacio, sanctissimis legibus obsequi
vellet, nec per valetudinem posset: voluit sibi à me
idem officij præstari: quod, ut Magnificentiam
ipsius à me obtinere sinerem, ipse à me facile obtinui,
qui sciam, quid Magistratui, quid collegæ, quid ami-
co debeam. Quam personam dum represento, Au-
ditores spectatissimi, ut per vos bene stet actio hæc
mea, obnixè rogo.

Nec tamen lusoriam quis hanc putet velim, aut
histrionicam. Celebrantur enim hæc solemnnes Ma-
gistratus Scholastici translationes, non dicis gratiã,
sed cum alias ob causas, tum præcipuè, ut ego arbi-
tror, ob has duas: primò ut $\text{\textcircled{S}}$ is, qui sibi guberna-
tionis hujus molem imponi patitur, summa cura ex-
pendat, quid sit, quod tantis ceremoniis commen-
datum recipiat: $\text{\textcircled{S}}$ cives Academia, cum plariq;
sint ambulatorij, cognitum habeant perspectumq;
quis sit is, cui obedientiam in licitis $\text{\textcircled{S}}$ honestis de-
beant. deinde, ut ij, qui ad gubernacula litteraria
reipub. sedent, inspecto ordinato $\text{\textcircled{S}}$ composito eo-
rum, qui ad solemnia hæc confluant, confessu,
quid se quoq; deceat, secum ruminent. Atq; hæc
mibi quidem erit hoc tempore dicendi materia. Ut
enim:

enim salva sit respubl., requiritur, ut & Gubernatores & subditi ipsos se noverint. Videmus passim, pro dolor, quantoperè hac tempestate debacchetur Erynnis, quàm tragica tonet, quàm sanguinarios acinaces nostris mimitetur cervicibus. Idq; nobis, si fors insolentia mentem eripuisset, inclamant & Livoni, & Galli, & Belgæ & Helvetij, & Austriaci, & Bojemi cum Silesiis ac Moravis, & Ungari, & Poloni, imò Turcæ: quos omnes nunc rotat Martis furor, tanto strepitu, tanta rabie, tanto tumultu, ut eum freudentem etiam hîc ad gelidos Septentriones exaudiamus. Hæc verò calamitatum, quæ hoc momento in florentissimis plerisque illis terræ & Imperij partibus tanta dirivitate grassantur, ut ne cogitando quidem eas mens humana assequi possit, tonitrua, quid aliud esse existimabimus, quàm per immensum orbem elatam, nec ferè minore fragore, quàm olim ad montem Sinam, fulgurantem Optimi Maximi vocem, qua cætera gentes, quibus per DEI gratiam quietis adhuc esse licet; inter quas & nos, quæ est immensa divinæ benignitatis erga nos magnitudo, locum aliquem tenemus; commonefiant: esse hanc immutabilem voluntatis ejus, qui unumversum hoc regit, normam, ut impiam & supinam eorum, quæ tum Magistratus tum subditos decent, neglectioem, aut perversam administra-

tionem tandem tragice pœna sequantur. Nec enim illi soli peccarunt peccata, quibus tam nefanda, quæ ibi flagrant, quæq; perpeti coguntur, sint promeriti. Examinemus quisq; tanquam incorrupti iudices, pondere justo vitam suam, quid egerit, quid agat, qua spartam diligentia exornaverit, qua exornet: profectò nec dependemus nec propendemus, quin culpam commeriti simus. Atq; hæc cogitatio nos quoq; qui in scholarum luce versamur, ad id, cuius hodierna nos solemnitate commoveri paulò ante dixi, exuscitare debebat tantò magis, quantò sua cuiq; salus, suaq; incolumitas magis cordi est. Sed quid, inquires, est: Non sunt transmarina, non nova, non nata vel hic, pigris ubi nulla campis arbor æstiva recreatur umbra; vel, sub curru nimium propinqui Solis, in terra domibus negata. Sunt per vetera, sunt ex ipsa mente divina profecta, litterarumq; monumentis tum sacris, tum eorum, qui animum ex DEO delibatum rectè excoluerunt, consignata. Quæ dum brevibus repeto, Auditores, mihi, quod facitis, favete.

Ac de primo verba facturo dabitis veniam, si ea, quæ omni Reip. competunt, præmittam. nec enim difficile fore putabam homini litterato prudenti, ex iis, quæ univèrsim dicuntur, colligere id, quod sit sui officij,

officij, quodq; sua persona, habita temporis & loci
rerumq; ratione, aptè decenterq; conveniat: quæ ta-
men universa & ad nostros accommodabo. Confe-
ferat igitur ille, qui præest, omnia sua, id quod Ale-
xandrum Magnum Philosophus quoq; facere vo-
luit, & πῶς ὄβριον, ἀμὰ πῶς ἐν ἐργασίᾳ: Benè faciat Ec-
clesiæ, benè docentibus, benè discantibus, benè omni-
bus civibus: hisq; privilegia, si quæ habeant, con-
servet: sit custos & executor Decalogi, legumq; ho-
nestarum: judicia oculo irretorto, & quod olim
Athenis jurabatur, ἀείψην νόμον exerceat: & ut
paucis omnia, curet totum corpus Reipub; non unam
aliquam partem, altera neglecta; & curet ita, ut
ad communem utilitatem, cui verbum DEI faciens
accendat, omnia sua dicta, omnia facta, omnes cogi-
tatus referat, non ut ad gubernationem, tanquam
auream messem, accessisse videatur. Est enim Ma-
gistratus Dei in his terris Diaconus ac minister.
DEI autem proprium est, erigere afflictos, consule-
re mortalium saluti, benefacere omnibus.

Sed sunt, quos, in præclara hac & sublimi gene-
ris humani vigilia constitutos, vel propriorum com-
modorum mercatura, vel animus impotens in di-
versa trahat. His videas assidere à latere super-
biam, commune, Sallustio astipulatore, nobilitatis
malum: quod quò frequentius, eò magis est pestife-
rum.

rum. Animi enim elatio omne, quod sanctum, quod
justum est, violat: rationis & prudentiæ lumen
extinguit, facitq; ut qui hoc vitio laborant, si princi-
patum aliquem obtineant, in odium civium incur-
rant: cui quidem odio nulla opes possunt resistere.
Hoc enim ipsum dextram porrigit, præsentissimæ do-
minantium pernicipi, contemptui: contemptum autem
ponere sequuntur insidiæ; ab his ad conjurationes &
proditiones devenitur, quas iis familiares esse, com-
pertum est, vel quibus quies in seditionibus turba
sunt in pace; vel qui fortuna inopes, moribus turbi-
di; vel, qui arrogantes sunt, elati, præpotentes &
ambitiosi ministri. Regnas ergo? regna piè, regna
moderatè, regna prudenter: & aderit tibi è vesti-
gio DEI favor, tuebitur te pietas; custodiet inno-
centia; amplificabit civium benevolentia. Domi-
naris injustè? poteris servire. imperas tumidè? pote-
ris subjici. præsidet impiè? poteris funditus exscindi.
quicquid altè se sustulit, oportunum est ad casum.
Vide snè histrionem in scena personam Agamemno-
nis aut Priami gerere, & mox, cum fabula peracta
est, ad habitum & sortem veterem redire? Tales
sunt gubernatores. his DEUS personam in orbis thea-
tro imposuit. sustineant igitur & agant, sed ita, ut
qui introrsum & apud se sint, cogitent. Choragus ille
DEUS est, qui dedit ornamenta, qui & nisi ad
eum referant, aufert.

Magna

Magna hæcenus persecutus sum, Auditores,
Et quæ non nisi ad magnos terrarum Dominos, qui-
bus ingens est census, possessiones maxima, amplissi-
mæ fortune, ad majorum gentium DEOS videntur
pertinere: Sed ad minores tamen, qui non ita am-
plo, sed angustiore, aut etiam per quàm exiguis li-
mitibus definito regno; quale fortè Academicum
est, se continent, quàm rectissimè eadem accommo-
dentur: nunc, ut videamus, tempus postulat. Nam
Et illi, qui clarissimo docentium Et discipulorum in re-
giis scholis cœtui cum imperio præest, necessitas est
imposita curare totum Academiae corpus. Quod ille
quidem rectissimè faciet; si, quantum in ipso est, ope-
ram dederit, ut Universitatis privilegiis nihil dece-
dat: ut statuta illius ab omnibus Et singulis illibata
conserventur, ut quisq; tum docendo tum discendo
suum officium sine dolo faciat bonoq; ordine: ut
omnes partes Reipubl. vinculo benevolentia inter se
colligata contineantur; nec committatur, ut mino-
rem major vel infra se abiciat, vel opprimat; ut
ipse quoq; suas partes gnariter prudenterq; tueatur,
non turgeat fastu, nec tamen dignitatem Acade-
miæ prostituat: non ablandiatur ditioribus, aut
quos singulari amore complectitur; fastidiat cete-
ros; non illis delinquentibus det veniam, hos ve-
zet: sed omnibus sit æquus, omnibus jus ex æquo di-
cat: malos pœnis coërceat, bonus Et morigeris inso-

B

len-

lentiam, contumelias, vim nequissimorum hominum defendat, ideoque duo sibi sceptrata regia preferri, omnino meminerit: tandem ut pie, moderatè, prudenter partes omnes gubernationis fidei sua commissas administret. Hinc huic Academico regimini benedicet DEUS: huic Rectori omnia prosperè cadent, feliciter evenient, benè succedent.

Ut autem Magistratus est, benè imperare: sic civis est, parere rectè imperatis. At videte, quàm difficile hoc sit rectè parere! quàm sæpè hic contra fiat, videte! Non dico de his, qui apertè auctoritatem Magistratus violant; qui se supra Dominos suos ponunt; qui cornibus adaptatis in superiores impiè impetum faciunt. est enim conclamatum de his iudicium tale: ruinam seditiosorum quis novit? De iis dico: qui per cuniculos, per arcana, per pias fraudes, et sophismata Magistratui legitimo sese opponunt, ejusque superioritatis, suam ut augeant, detrahunt; vel quod censuram ejus prætextu quodam eludunt, vel jussis adversantur, vel obedientiam alibi subtrahunt. In quibus id minimè ferendum est, quod, cum mille artes noverint, quibus se justo subducant imperio, milleque sciant modos effugiendi legum laqueos, tum ita depuduerant, ut in his omnibus quàm maxime justis et honesti haberi ab aliis velint. Atque ab his improbis magni sæpissimè motus in magno Politiarum

Ocea-

Oceano excitantur. at verò non rarò & nostrum pelagus commovetur ab iis, qui, Cauri instar: bonos non tango: Academiarum tranquillitatem fluctibus decumanis turbant, vexant, inquietant. Quid enim hi non perpetrant? studiosi est, litteris in vigilare: illi nihil minus faciunt. Studiosus est nomen virtutis: illi in contrarium se flectunt. Studiosi est, legibus audientem esse: illi ad eas magis surdi sunt, quàm Marpesia cautes. Quid multis? hi ipsissimum tantam molestiam exhibent Magistratui suo, ut, in quibus monstris conficiendis Hercules Thebanus diversis temporibus operam impendisse scribitur, cum his omnibus sæpè uno die Rectori deluctandum sit, cum leone, & cum excetra, cum cervo, cum Apro AEtolico, cum avibus Stymphalicis, & cum Antæo. Cujus in illis malè feriatis, quicunq;, quacunq; in politia illi sint, malitia hæc mihi videtur palmaria esse causa, quod nec hominum, nec conscientia, nec Dei iudicium revereantur: tantò profectò miseres, quantò formidabilius est, Dei quàm hominum tribunal subire: Grave est & periculi plenum, apud viros bonos vapulare, si id tuo accidat merito. nam, quæ iudicia vel ex adulatione, vel ex calumnia ac mendacijs proficiscuntur, quibus innocui sæpè privatim traduntur, aut etiam ab iis, in quibus ne mica quidem integritatis est, publicè proscinduntur; qualis est,

non solum Roma, sed alibi quoq; Morphorius, ne-
mini parcens, verum in omnes, in ipsam innocen-
tiam, dentes stringens; hac, inquam, judicia ple-
rumq; per jugulum Pasquini redeunt, inq; auctoris
caput recidunt: ut, licet valdè afficiant laesum, Ca-
lumniatori tamen majori sint opprobrio. Ast malis
moribus consecutum esse, ut homines de tuis dictis
factisq; minus honorificè sentiant: ea verò res mul-
tum habet molestia & aegritudinis: est enim dissolu-
ti & levis animi premium. Gravius est & terribi-
lius, circumferre secum iudicium conscientia, testis
loco millium, testis domestici, testis oculati, testis
nunquã causa indormientis; quem tortorem huiusq;
fidiculas cum multi ferre non possent, se ipsos tuler-
unt. Longè autem omnium gravissimum est iudi-
cium DEI, tremendum, terrificum, pavendum:
cum Februa vel occultè vel per legitima media ho-
mines sceleratos punit. Terribiles olim fuerunt
Banselli, penes quos potestas erat, homines non au-
ditos & planè indefensos clanculario iudicio con-
demnare, & nihil tale suspicantes adigere in furcas:
quod sæpè hominibus tristissimas illas voces, *Va mi,*
expressisse accepimus. Nihil hoc *Vermium* iudicium
ad illud, quod, DEO ipso exercente, vel passus est
Pharaö Egypti Tyrannus, vel accepit Balthasar
Babyloniorum rex cum suis scortillis, vel subjit He-
rodes infanticida. Hoc iudicium DEI si homines illi
per-

pertimescerent, aut si diem Domini magnum certò futurum sibi persuadere possent: nunquã sese in vergerent in istam turpitudinem, ut legum & magistratus auctoritatem vel ludibrio haberent, vel conculcarent, vel aliis deridendam propinarent. Hac ergò hisce inauguratorum novorum Rectorum solemnibus nobis in memoriam revocare voluit antiquitas: hæc meditari nos hoc die oportet: hæc pensitare decei & eum, qui fasces capit, quid sibi conveniat, h. e. ut piè & justè imperet; & eos, quibus divina quasi voce proficitur, quid sui sit officij h. e. ut sincerè pareant. In his duabus quasi anchoris fundatur navis reipubl.; quam in scopulos ferri, si una earum vel incidatur, vel violetur, tam certum est, quàm quod certissimum.

Est tamen & aliud, in quo & ipso non exigua salutis Academiæ pars sita est, cujus hæc panegyri in primis admonentur ij, qui providentiã DEI singulari, beneficioq; Magistratus haud vulgari, docendi causã, in Academiis commorantur, vinculoq; juramenti, ad suã Reip. commoda honestè tuenda, sunt obstricti. Atq; ut hujus rei exemplum, vestra, Auditores, pace, ex nobis sumnam: Corpus habemus unum, in quo coaluimus, almam hanc Universitatem: cujus caput est Magnificus Rector: nos reliqui quisq; suo loco sumus illius corporis membra. Ita q; his statis feriis à

Magnifico invitati, convenimus in unum hoc pietatis & virtutis templum: est ordo inter nos legibus confociatus; cum unanimiter sine pugna quisq; defendimus, tanquam ejusdem corporis membra. Quàm hoc aspectu pulchrum? quàm jucundum? quàm suave? Quis hanc concordiam non predicaret? quis hunc consensum non tueretur, quantum sciat possitq;? Sed externa hæc sunt, utinam! utinam ea, quæ in nobis interiora sunt, quæ in oculos non incurrunt, sed animis continentur, quorum scrutator solus DEUS est; utinam! hæc eodem jure gaudere possent, quò gaudet confessus iste laudabilis; quo fruuntur membra unius corporis, non exteriora solum, sed interiora! Estne enim unquam comperitum, membra corporis aut inter se, aut à capite, dum Janus est homo, dissensisse? adeò summa est inter ea pax; maxima concordia; consensio planè divina! Quò nos ruimus, cives? Serpens uno capite multas trahens caudas per in via tuto iter facit; quod unum caput etiam mille caudas promptè nullo negotio post se trahat. At in iisdem vepretis *indurè Paris* cum uno corpore perire oportet, uno capite in hanc semitam se proripiente, alijs rursus in diversas alias vias pertinaciter se penetrantibus, & corpus hac dissensione sua, cum intermedijs stipitibus arbusstisq; præpeditum sequi non queat, crudeliter & miserè dirumpentibus. O diram! ô funestam pestem, discordiam!

quam

quam, ut Deus nostris avertat sedibus; agite, cum
aliis causis, tum vel horum solemnium & in his pul-
cherrimi hujus confessus aspectu moti, fugiamus &
nos multiplicitem illam, quæ deducto rictu paratissi-
mum exitium nobis minatur, bestiam! redeamus
ad unum caput, fortiterq; illud cum corpore ipso
tueamur: quod nos, ad quemcumq; statum perve-
nerimus, pro posse & nosse, ut vetus habet formula,
facturos, sanctè juravimus: tueamur, inquam, hanc
nostram rempubl. legitime, concorditer, fideliter:
neq; patiamur tranquillitatem, promam illam con-
dam omnis felicitatis, nobis invidiosè ereptam, ab
hoc sacrario, à parietibus his, a nobis ipsis diutius
exulare: queramus eam sincero corde, quod viros
Aristocraticos decet; indagemus eam, quod est Chri-
stianorum; inveniemus: inventam cupide exoscu-
lemur; amplectetur nos ipsa arctius quàm mater fi-
lium: comprehensam in civitatem nostram sine
cunctatione reducamus; sequetur ipsa summa cum
lubentia: introductam, pietate in matrem Acade-
miam, unanimi legitime privilegia defendendi vo-
luntate, candidis officiis, mutua sinceraq; inter nos
affectione constanter sine dolo sine fraude fovea-
mus; retineri se à nobis quàm cupidissimè volet.

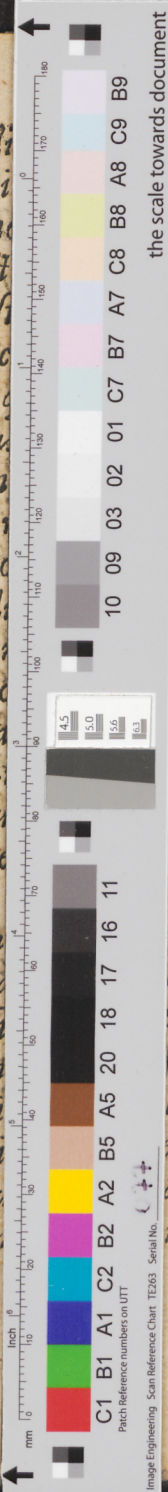
Hoc agamus, cives Academia! hoc agite o Pa-
tres Academia! hoc agant, quotquot auctoritate &
dignitate antecedunt! Ecquibus enim major incum-
bit

bit tanti negotij curatio, quàm ijs, qui magnam ho-
noris gradum in DEI familia, cuius etiam pars sunt
Academiae Christianae, sunt adepti? Quod ut cum
bono Academiae fiat, precabimur conceptis verbis
omnes: Benedicat tibi, Academia, Jehova ex Sione, qui
fecit caelum & terram! Benedicat tibi Dominus! faveat
tibi Dominus! ut pietas & veritas in mœnibus tuis inter
se occurrant: iustitia & pax osculentur invicem. Tu
DEUS annue his votis! annue ò DEUS! an-
nue! Tuq; idem, sancte, clemens, miseri-
cors DEUS, rege omnes & qui imperant & pa-
rent, ut tibi grata, & se digna faciant: uni omnes
pios, eosq; caritatis fœdere inter se devincito: bene-
fac Ecclesiae tuae: da felicia omnia pleno cornu Sere-
nissimis Ducibus Megapolitanis, Dominis nostris
clementissimis, incluto huic Ducatui, amplissimo
hujus urbis Senatui, toti Reip. Christianae: redona
Germaniae pacem: defende nobis immanitatem
Pontificiam & Turcicam: deniq; fac nos omnes va-
sa misericordiae, nec abijce nos inter vasa irae. Quis
enim sicut tu, Domine, Deus noster? qui altissime
habitas: qui solus magnus es, qui solus DEUS es, &
facis mirabilia. Sit nomen tuum, DOMINE,
benedictum ex hoc tempore & usq;
in seculum.

D I X I

1771

quam, ut Deus nostris avertat sedi
 aliis causis, tum vel horum solemn
 cherrimi huius confessus aspectu m
 nos multiplicitem illam, quæ deduct
 mum exitium nobis minatur, bes
 ad unum caput, fortiterq; illud o
 tueamur: quod nos, ad quemcunc
 nerimus, pro posse & nosse, ut vetu
 facturos, sanctè iuravimus: tueam
 nostram rempubl. legitime, concor
 neq; patiamur tranquillitatem, pro
 dam omnis felicitatis, nobis invid
 hoc sacrario, à parietibus his, a
 exulare: queramus eam sincero co
 Aristocraticos decet; indagemus ea
 stianorum; inveniemus: inventa
 lemur; amplectetur nos ipsa arcti
 lum: comprehensam in civitate
 cunctatione reducamus; sequetur
 lubentia: introductam, pietate in
 miam, unanimi legitime privilegio
 luntate, candidis officiis, mutua s
 affectione constanter sine dolo sin
 mus; retineri se à nobis quàm cupi
 Hoc agamus, cives Academia
 tres Academia! hoc agant, quotq
 dignitate antecedunt! Ecquibus en

the scale towards document

cum
 s pul
 us &
 atissi
 amus
 e ipso
 erve
 nula,
 , hanc
 liter:
 a con
 n, ab
 liutius
 viros
 Chri
 xoscu
 ter fi
 sine
 a cum
 Acade
 di vo
 ter nos
 fovea
 et.
 e o Pa
 ate &
 ncum
 bit